

W OBRONIE MISJI JEZUSA

List św. Pawła
do Galatów

Parafraza

J. Grzybowski
P. Werwiński
C. High
07.2024

List do Galatów

W obronie misji Jezusa Chrystusa

1 ¹ Wysłannik* **Paweł**, posłany nie przez ludzi czy za pośrednictwem jakiegoś człowieka, ale przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który Go przywrócił do życia,

² oraz wszyscy **bracia**, którzy są ze mną, do społeczności* Bożych w Galacji.

³ Życzymy wam **pomyślności* i pokoju** od Boga Ojca i Pana naszego Jezusa Chrystusa,

⁴ który poświęcił samego siebie za nasze przestępstwa, aby uwolnić nas z tego obecnego złego świata zgodnie z wolą Boga i Ojca naszego.

⁵ Jemu należy się **podziw** po wszystkie czasy. Właśnie tak!

⁶ **Jestem zaskoczony**, że tak szybko porzucacie dla innej wiadomości* tego, który dzięki Chrystusowi wprowadził was w grono uczniów Chrystusa,

⁷ ale ta inna wiadomość* jest fałszywa, są tylko pewni ludzie, którzy was niepokoją i chcą przekręcić wiadomość* Chrystusową.

⁸ Jednak, gdybyśmy my sami albo jakiś wysłannik z nieba głosił wam wiadomość* inną niż ta, którą wcześniej wam głosiliśmy, **niech będzie odrzucony!**

⁹ Jak dotąd ostrzegaliśmy, tak jeszcze raz **mówię**:

Jeżeli ktoś wam głosi wiadomość* różną się od tej, którą przyjęliście, **niech będzie odrzucony!**

¹⁰ A więc, czy **zabiegam** o uznanie ludzi, czy Boga?

Czy ludziom **staram się podobać**?

Jeżeli chciałbym podobać się ludziom, to **nie byłbym sługą** Chrystusa.

¹¹ **Zapewniam** was, bracia, że wiadomość* przekazana przeze mnie nie pochodzi od człowieka.

¹² Ja jej **nie przyjąłem** ani **nie nauczyłem** się jej za pośrednictwem człowieka, ale **ujawnił** mi ją Jezus Chrystus.

¹³ **Słyszeliście** przecież o moim wcześniejszym oddaniu narodowi żydowskiemu, jak bardzo prześladowałem społeczność Bożą i niszczyłem ją,

¹⁴ i wyprzedzałem w praktykach żydowskich wielu moich rówieśników, będąc dużo gorliwszym w wypełnianiu nakazów przekazanych przez ojców.

¹⁵ Gdy zaś spodobało się Temu, który wybrał mnie jeszcze przed urodzeniem i powołał mnie w swojej dobroci,

¹⁶ żeby ukazać mi swojego Syna, żebym ogłaszał Go wśród nie-Żydów, wtedy **nie zapytałem** nikogo o radę ¹⁷ i **nie udałem się** do Jerozolimy do tych, co wcześniej ode mnie byli wysłannikami*, ale **oddaliłem się** do Arabii i znowu **powróciłem** do Damaszku.

¹⁸ Potem, po trzech latach **udałem się** do Jerozolimy, żeby poznać zdanie Kefasa i **pozostałem** u niego piętnaście dni. ¹⁹ A oprócz Jakuba, brata Pańskiego¹, **nie spotkałem się** z innymi wysłannikami*.

²⁰ Bóg mi **świadkiem**, że o tym, o czym piszę, nie kłamię.

²¹ Potem **udałem się** do Syrii i Cylicji. ²² A nie **byłem** osobiście **znany** w społecznościach* Chrystusowych w Judei. ²³ **Słyszeli** tylko, że ten, który kiedyś ich prześladował, teraz **głosi wiarę**, którą kiedyś zwalczał.

²⁴ I **chwalili** Boga z mojego powodu.

2¹ Potem, po czternastu latach znowu **udałem się** do Jerozolimy z Barnabą, zabierając ze sobą także Tytusa.

² A **udałem się** tam z powodu Bożego polecenia.

I **przedstawiłem** im wiadomość*, którą głoszę wśród nie-Żydów.
A osobno **przedstawiłem** tym, którzy uważają się za autorytet, aby ocenili, czy moje obecne i wcześniejsze wysiłki nie były daremne.

³ Ale nawet Grek Tytus, który mi towarzyszył, **nie został zmuszony** do obrzezania.

⁴ A jeżeli chodzi o wprowadzonych potajemnie fałszywych braci, którzy wkradli się, aby przyjrzeć się skrycie naszej wolności, jaką mamy w Chrystusie Jezusie, żeby nas uczynić niewolnikami,

⁵ to im **nie ustąpiliśmy** i **nie ulegliśmy** nawet przez moment, aby ze względu na was przetrwała prawdziwa wiadomość.

⁶ Co zaś do tych, którzy uważają się za autorytet (a dla mnie nic nie znaczy, kim są, bo przecież Bóg nie zważa na pozycję człowieka), to właśnie ci, którzy uważają się za autorytet, nic mi dodać **nie nakazali**.

⁷ Wręcz przeciwnie, widząc, że jest mi powierzone głoszenie nie-Żydom, tak jak Piotrowi Żydom,

⁸ bo ten, który uczynił Piotra wysłannikiem* do Żydom, uczynił też i mnie wysłannikiem* do nie-Żydom,

⁹ zatem wiedząc o powierzonej mi roli, Jakub, Kefas i Jan, uważani za podpory społeczności Bożych, mnie i Barnabie **podali** dłoń na znak jedności, abyśmy poszli do nie-Żydom, a oni do Żydom.

¹⁰ **Nalegali** jedynie, żebyśmy pamiętali o ubogich, a ja dołożyłem starań, żeby to robić.

¹ Brat Pański = brat Pana Jezusa

¹¹ A kiedy Kefas przybył do Antiochii, jawnie mu **się sprzeciwiłem**, ponieważ był winny.

¹² Bo przed przyjściem ludzi z otoczenia Jakuba **jadał** z nie-Żydami, a kiedy przybyli, **wycofywał się i unikał** nie-Żydów, bo bał się tych Żydów, którzy właśnie przyszli.

¹³ I razem z nim pozostali Żydzi **zachowywali się obłudnie**, tak, że i Barnaba został wciągnięty w to udawanie.

¹⁴ Jednak kiedy zobaczyłem, że nie postępują właściwie, w zgodzie z istotą wiadomości*, to przy wszystkich **powiedziałem** Kefasowi tak: „Jeżeli ty, będąc Żydem, nie żyjesz po żydowsku, ale jak ktoś, kto jest nie-Żydem, to dlaczego **zmuszasz** tych, którzy są nie-Żydami do życia po żydowsku?

¹⁵ Przecież my urodziliśmy się Żydami, a nie bezbożnymi nie-Żydami,

¹⁶ a jednak doszliśmy do przekonania, że człowiek jest uniewinniony nie dzięki uczynom przepisanych przez Prawo, ale dzięki wierze*² w Jezusa Chrystusa.

Tak więc my **uwierzyliśmy** w Jezusa Chrystusa, aby zostać uniewinnieni dzięki wierze w Chrystusa³, a nie dzięki uczynom Prawa, ponieważ dzięki uczynom Prawa nikt nie zostanie uniewinniony.

¹⁷ A jeżeli szukanie uniewinnienia przez Chrystusa czyni nas przestępcami, to czy Chrystus **nie jest sługą** złego?

Nie, nie i jeszcze raz nie!

¹⁸ A jeżeli ponownie nakazuję wam wypełniać przykazania Prawa, z których was wcześniej zwolniłem, to w ten sposób **przyznaję się** do winy.

¹⁹ Ale ja przez Prawo zostałem skazany na śmierć i **umarłem** dla Prawa, aby żyć dla Boga. **Jestem ukrzyżowany** razem z Chrystusem.

²⁰ Ja już nie **żyję**, to Chrystus **żyje** we mnie.

Teraz, żyjąc w ciele, **żyję** dzięki wierności Syna Bożego, która wyraziła się przez to, że umiłował mnie i wydał siebie samego za mnie.

²¹ Przecież **nie mogę odrzucić** daru Bożego, którym jest uniewinnienie.

Ale jeżeli uniewinnienie osiąga się dzięki Prawu, to Chrystus **umarł** na próżno”.

3 ¹ O bezmyślni Galaci!

Wam wyraźnie został przedstawiony ukrzyżowany Jezus Chrystus.

A kto teraz **rzucił urok** na was?

² W tym miejscu można również tłumaczyć: „dzięki wierności Jezusa Chrystusa”

³ W tym miejscu można również tłumaczyć: „dzięki wierności Chrystusa”

- ² Od was **chcę** się dowiedzieć tylko jednego:
Czy Ducha **otrzymaliście** dzięki przyjęciu wiary, czy dzięki uczynom Prawa?
- ³ Czy **jesteście** aż tak bezmyślni?
- Wy, którzy zaczęliście od Ducha,
czy **kończycie** teraz na ciełe?
- ⁴ Czy na próżno tyle **znieśliście**?
- Przecież nie na próżno.
- ⁵ A więc czy Ten, który daje wam Ducha i dokonuje wśród was cudów,
robi tak dzięki uczynom Prawa czy dzięki przyjęciu wiary?
- ⁶ Bo skoro Abraham uwierzył Bogu i dzięki temu został uniewinniony⁴,
⁷ to **wiedźcie**, że ci, którzy wierzą, są synami Abrahama.
- ⁸ A Pismo, które przewidywało, że Bóg uniewinnia narody dzięki wierze,
zapowiedziało Abrahamowi: „dzięki tobie wszystkie narody doświadczą pomyślności”⁵.
- ⁹ I w ten sposób razem z wierzącym Abrahamem **doświadczają pomyślności** ci, którzy wierzą.
- ¹⁰ A ci, którzy polegają na nakazach Prawa, **są potępieni**,
bo jest napisane, że „**jest potępiony** każdy,
kto nie wypełnia wszystkiego, co jest nakazane w Księdze Prawa”.
- ¹¹ Wiadomo, że dzięki Prawu nikt **nie staje się sprawiedliwy** przed Bogiem,
bo „ten **będzie żył**, kto jest sprawiedliwy dzięki wierze”.
- ¹² Ale zasadą Prawa nie jest wiara, tylko:
„kto wypełni nakazy, dzięki nim **żył będzie**”⁶.
- ¹³ Chrystus **wykupił** nas od kary wymierzonej przez Prawo,
przyjmując tę karę, na którą my zasłużyliśmy,
bo jest napisane: „potępiony jest każdy, kto wisi na drzewie”⁷.
- ¹⁴ A **wykupił** nas po to,
aby w Chrystusie Jezusie dar obiecany Abrahamowi stał się udziałem nie-Żydów,
to jest – abyśmy dzięki wierze otrzymali obiecanego Ducha.
- ¹⁵ Bracia, **mówię** o sprawach ludzkich:
„Nawet ostatniej woli wyrażonej przez człowieka,
nikt **nie odrzuca** ani **nie uzupełnia**”.
- ¹⁶ A obietnice Boże **zostały złożone** Abrahamowi i jego potomstwu⁸.

⁴ Księga Rodzaju 15,6

⁵ Księga Rodzaju 12,3

⁶ Księga Kapłańska 18,5

⁷ Księga Powtórzonego Prawa 21,23

⁸ Księga Rodzaju 17,1-8

I **nie** mówi „i potomkom”, jakby chodziło o wielu,
ale jakby chodziło o jednego: „potomkowi twojemu”, którym jest Chrystus.

¹⁷ To zaś **mówię**: Oświadczenia woli Boga, złożonego 430 lat przed powstaniem Prawa, samo Prawo **nie unieważnia** tak, aby obietnica została odwołana.

¹⁸ Bo gdyby dziedziczenie zależało od wypełnienia Prawa, to **nie wynikałoby** z obietnicy, a Bóg właśnie na podstawie obietnicy do dziś **obdarowuje** Abrahama⁹.

¹⁹ Więc po co Prawo?

Zostało dane z powodu przestępstw, aż do przyjścia potomka, któremu złożono obietnicę. Zostało przekazane przez posłańców na ręce pośrednika¹⁰.

²⁰ Więc pośredników **jest** wielu, a Bóg **jest jeden**¹¹.

²¹ Wobec tego czy Prawo **przeczy** obietnicy?

Absolutnie nie!

Bo gdyby dane zostało Prawo, które może ożywiać,
to rzeczywiście uniewinnienie **wynikałoby** z Prawa.

²² Ale pismo¹² **zagarnęło w niewolę** wszystkich z powodu przestępstwa po to, aby wierzący otrzymali obietnicę dzięki wierze Chrystusowej¹³.

²³ A przed nadejściem wiary
byliśmy więzieni przez Prawo, brani w niewolę, aby się ujawniła nadchodząca wiara.

²⁴ Tak więc w Chrystusie Prawo **stało się** naszym **opiekunem**¹⁴,
abyśmy zostali uniewinnieni dzięki wierze.

²⁵ Od kiedy zaś przyszła wiara, już **nie jesteśmy poddani** opiekunowi.

²⁶ Przecież dzięki wierze w Jezusa Chrystusa wszyscy **jesteście synami** Bożymi.

²⁷ Wy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusa, **utożsamiliście się** z Chrystusem.

²⁸ Już **nie ma** Żyda ani nie-Żyda, **nie ma** niewolnika ani wolnego, **nie ma** mężczyzny ani kobiety. Przecież w Chrystusie Jezusie wszyscy jednym jesteście.

²⁹ A skoro należycie do Chrystusa, to **jesteście potomkami** Abrahama i zgodnie z obietnicą dziedzicami.

4 ¹ **Mówię** wam:

⁹ Do dziś obdarowuje go wierzącymi nie-Żydami

¹⁰ Dzieje Apostolskie 7,38

¹¹ Prawo od Boga do ludzi trafiło przez kilku posłańców, a wiara trafiła od Boga do ludzi przez Jezusa – Boga samego

¹² Tutaj „Pismo” znaczy „Prawo”

¹³ Patrz List do Galatów 2,16

¹⁴ Opiekun, wychowawca – czyli np. wychowawca w domu dziecka albo opiekun prawny

Dopóki dziedzic majątku jest dzieckiem, **nie różni się** niczym od niewolnika, będąc właścicielem wszystkiego.

² Przeciwnie, **podlega** opiekunom i zarządcom aż do czasu ustalonego przez ojca.

³ Tak też my, kiedy byliśmy dziećmi, **byliśmy podporządkowani** naturze tego świata.

⁴ A gdy nadszedł właściwy czas, Bóg **wysłał** swojego Syna urodzonego przez kobietę, narodzonego pod władzą Prawa,

⁵ żeby wykupić tych, którzy są pod władzą Prawa, abyśmy zostali usynowieni.

⁶ A ponieważ jesteście synami, **wysłał** do naszych serc Ducha swojego Syna, który woła: „Abba, Ojcze!”.

⁷ Wobec tego już **nie jesteście niewolnikiem**, ale synem.

A skoro synem, to też dzięki Bogu **dziedzicem**.

⁸ Przecież kiedyś, nie znając Boga, **podlegaliście** tym, którzy wcale nie są bogami,

⁹ ale teraz, kiedy poznaliście Boga, co więcej Bóg was zaakceptował, jak **możecie** wracać ponownie do tych słabych i nędznych mocy tego świata, pod władzę których chcecie się oddać?

¹⁰ Bo **przestrzegacie** świątecznych dni, miesięcy, pór roku i lat¹⁵.

¹¹ **Boję się** o was, czy nie na próżno dla was się trudzę.

¹² **Stańcie się** tacy jak ja, bo i ja stałem się, bracia, taki jak wy.

Błagam was!

Nie skrzywdziliście mnie w niczym.

¹³ Przecież **wiecie**, że za pierwszym razem, w chorobie, ogłosiłem wam wiadomość*.

¹⁴ Chociaż moje ciało wystawiło was na próbę, **nie odrzuciliście** mnie ani mną **nie wzgardziliście**, ale **przyjęliście** mnie jak posłańca Bożego, jak Jezusa Chrystusa.

¹⁵ A co teraz **stało się** z waszym szczęściem?

Zapewniam was, że jeżeli byłoby możliwe, to dla mnie dalibyście sobie oczy wydłubać.

¹⁶ Czy mówiąc prawdę, **stałem się** waszym **wrogiem**?

¹⁷ **Zabiegają** o was ze złej motywacji, chcą was od nas oderwać, abyście wy o nich zabiegali.

¹⁸ Przecież dobrze jest **zabiegać** z dobrej motywacji zawsze, a nie tylko w mojej obecności.

¹⁹ Dzieci moje, które wciąż w bólach rodzę, dopóki Chrystus się w was nie ukształtuje,

²⁰ już **chciałem** być u was i osobiście z wami rozmawiać, bo wobec was jestem bezradny.

²¹ **Powiedzcie** mi: Czy wy, którzy chcecie podlegać Prawu, **nie słyszycie**, co mówi Prawo?.

¹⁵ Zaczęli obchodzić te same święta co Żydzi, czyli żyć na sposób żydowski

²² Przecież **jest napisane**, że Abraham miał dwóch synów: jednego z niewolnicą, a jednego z kobietą wolną.

²³ Ale ten, którego miał z niewolnicą, **jest urodzony** naturalnie, a ten z wolną – na skutek obietnicy.

²⁴ Te dwie sytuacje **symbolizują** dwa przymierza z Bogiem.

Jedno z góry Synaj, rodzące do niewoli, które jest symbolizowane przez Hagar.

²⁵ Tu Hagar **odpowiada** górze Synaj w Arabii i symbolizuje dzisiejszą Jerozolimę, bo ta trwa w niewoli razem ze swoimi dziećmi.

²⁶ A niebieska Jerozolima **jest wolna** i ona jest naszą matką.

²⁷ Przecież **jest napisane**: „**Rozraduj się**, bezpłodna, która nie rodzisz, **zawołaj i krzyknij**, która nie cierpisz bólów rodzenia, bo więcej dzieci ma samotna niż mająca męża”¹⁶.

²⁸ A wy, bracia, **jesteście** jak Izaak **dziećmi** obietnicy.

²⁹ Ale jak wtedy ten urodzony naturalnie prześladował urodzonego dzięki duchowi, tak **jest** i dzisiaj.

³⁰ Ale co **mówi** Pismo: „**Odrzuć** niewolnicę i jej syna. Przecież syn niewolnicy nie będzie dziedziczył obietnicy razem z synem wolnej”¹⁷.

³¹ Tak więc, bracia, **nie jesteśmy dziećmi** niewolnicy, ale kobiety wolnej.

5 ¹ Chrystus was **uwolnił**, więc **trwajcie wolni**, a **nie poddawajcie się** ponownie pod jarzmo niewoli.

² Tak więc **mówię** wam ja, Paweł:

Jeżeli dacie się obrzezać, to już Chrystus **nie będzie** wam **potrzebny**.

³ Jednak **oświadczam** ponownie każdemu obrzezanemu, że **powinien** wypełnić całe Prawo.

⁴ **Utraciliście** więc z Chrystusem – wy, którzy zabiegacie o uniewinnienie przez Prawo, **odwróciliście się** od Jego życzliwości.

⁵ My natomiast dzięki Duchowi **oczekujemy** uniewinnienia na podstawie wiary.

⁶ Przecież w Chrystusie **nie przydaje się** ani obrzezanie, ani nieobrzezanie, tylko wiara, która działa przez miłość.

⁷ **Robiliście** takie postępy!

Kto was **nakłonił** do nieposłuszeństwa prawdzie?

⁸ Ta intryga **nie pochodzi** od tego, który was powołał.

⁹ Odrobina zakwasu całe ciasto **zakwasza**.

¹⁶ Księga Izajasza 54,1

¹⁷ Księga Rodzaju 21,10

¹⁰ Jednak ja **jestem przekonany** co do was, że się ze mną zgodzicie.

Co się tyczy tego, kto was niepokoi, **zostanie osądzony**, kimkolwiek by był.

¹¹ Natomiast ja, bracia, gdybym nadal głosił obrzezanie,
to dlaczego wciąż **jestem prześladowany**?

W takim przypadku krzyż przestałby **oburzać**.

¹² A ci, którzy was podburzają, **niech** sobie jeszcze **obetną** członek.

¹³ Przecież wy, bracia, zostaliście powołani do wolności.

Tylko nie do wolności dogadzania sobie,
ale przeciwnie, **służcie** sobie nawzajem w miłości.

¹⁴ Jako że całe Prawo jest **wypełnione** przez jedno przykazanie:
„**Będziesz miłował** drugiego jak siebie samego”.

¹⁵ Jeżeli się nawzajem gryziecie i kásacie, to **uważajcie**,
żebyście się nie pozabijali.

¹⁶ Jednak ja **mówię**: **Podążajcie** za Duchem Bożym,
a nie ulegniecie złym pragnieniom waszej natury.

¹⁷ Przecież naturalne pragnienia **są przeciwne** Duchowi,
a Duch **sprzeciwia się** temu, co naturalne,
bo ludzka natura jest z Nim w konflikcie,
i dlatego to robicie, czego nie chcecie.

¹⁸ Natomiast jeżeli Duch was prowadzi, to **nie podlegacie** Prawu.

¹⁹ Jednak **wiadomo**, że takie są uczynki ludzkiej natury:

seks pozamałżeński,
zepsucie moralne,
bezwstyd,
kult fałszywych bogów,
czary,
nienawiść,
konflikt,
zazdrość,
gniew,
łapówki,
podziały,
rozłamy,
zawiść,
opilstwo,
pijatyki,
i tym podobne.

Co do nich, **ostrzegam** was, jak wcześniej ostrzegałem, że ci, którzy się takich rzeczy dopuszczają, **nie wejdą** do królestwa Bożego.

²² Natomiast owocem Ducha **jest**:

miłość,
radość,
pokój,
cierpliwość,
życzliwość,
dobroć,
wierność,
²³ łagodność,
opanowanie.

Przecież te **nie są** przestępstwem według Prawa.

²⁴ Jednak ci, co należą do Jezusa Chrystusa, **ukrzyżowali** swoją naturę razem z jej pożądliwościami i pragnieniami.

²⁵ Skoro życie mamy dzięki Duchowi, to także **postępujmy** zgodnie z Duchem.

²⁶ **Nie bądźmy** zarozumiali, jedni drugim dokuczając i zazdroszcząc.

6 ¹ Bracia, gdyby ktoś przyłapał człowieka na jakimś przewinieniu, wy, którzy żyjecie zgodnie z Duchem, **poprawcie** takiego z łagodnością, ale uważając na siebie, żebyś nie uznał się za lepszego¹⁸.

² Jeden drugiego ciężary **noście** i w ten sposób wypełnijcie przykazanie Chrystusa.

³ Jeżeli ktoś uważa, że jest kimś, będąc nikim, to **okłamuje** siebie samego.

⁴ Niech każdy sam **ocenia** swoje uczynki, a wtedy powód do pochwały **znajdzie** sam w sobie, a nie w innych.

⁵ Każdy bowiem **poniesie** swój ciężar.

⁶ **Niech** ten, który jest nauczany, **dokłada się** do utrzymania tego, który go naucza Słowa Bożego.

⁷ **Nie dajcie się okłamywać.**

Bóg nie pozwala z siebie szydzić.

Przecież człowiek **zbierze** to, co sam sieje,

⁸ bo ten, kto sieje w swoją naturę, zbierze z niej całkowitą deprawację, a ten, kto sieje w ducha, zbierze życie wieczne.

⁹ Czyniąc dobrze, **nie ustawajmy**, bo w swoim czasie zbierzemy owoc, o ile nie osłabniemy.

¹⁰ A zatem, dopóki żyjemy, **czyńmy** dobro wszystkim, a szczególnie wierzącym braciom.

¹⁸ Lub „żebyś nie postępował tak samo”

¹¹ **Patrzcie**, jak własną ręką piszę do was wielkimi literami!

¹² Do obrzezania **zmuszają** was ci, którzy chcą się pochwalić waszym ciałem – a robią to tylko po to, żeby uniknąć prześladowania z powodu krzyża Chrystusa.

¹³ Przecież ci zwolennicy obrzezania sami Prawa **nie przestrzegają**, ale **chcą**, żebyście dali się obrzezać, aby się chwalić waszym ciałem.

¹⁴ Jednak ja nigdy **nie będę się chwalić** niczym innym, jak tylko krzyżem Pana naszego Jezusa Chrystusa, ze względu na którego świat dla mnie umarł, a ja dla świata.

¹⁵ Przecież obrzezanie nic **nie znaczy** ani nieobrzezanie, tylko nowe stworzenie.

¹⁶ Natomiast na tych, którzy zgodnie z tym będą postępować, **niech zstąpi** pokój i miłosierdzie; a także na Izraela Bożego¹⁹.

¹⁷ Innych zmartwień **niech** mi już nikt **nie sprawia**, bo ja na moim ciele noszę blizny Jezusa.

¹⁸ Życzliwość* Pana naszego Jezusa Chrystusa **niech będzie**, bracia, z waszym duchem!

Amen.

SŁOWNICZEK

Wysłannik (Apostolos 1,1.17.19) Osoba posłana ze zbawczą wiadomością od Jezusa, której Jezus udzielił pełnomocnictwa do reprezentowania Go.

Spoleczność (Ekklesia 1,2.13.22) Społeczność to grupa lub ogół uczniów Chrystusa regularnie zbierająca się w celu modlitwy i czytania Pisma Świętego.

Życzliwość (Charis 1,3.6.15; 2,9.21; 5,4; 6,18) Życzliwość Boga względem zdeprawowanego człowieka, która przejawia się przez zastępczą śmierć Chrystusa za przestępstwa ludzi, w przebaczeniu i powołaniu do bliskiej więzi z Bogiem, stąd w 2,9 „powołanie”, w 1,3 „pomyślność”, w 1,15 „dobroć”.

Wiadomość (Euangelion 1,6.7.11; 2,5.14) Wiadomość o zbawieniu dokonany przez Chrystusa, a które jest dostępne dla każdego, kto Jemu zaufa. Ta wiadomość jest ogłaszana przez wysłanników, w niej należy trwać i uważać, żeby nie uległa zniekształceniu.

Żyd Członek narodu wybranego przez Boga w celu objawienia się ludzkości i zbawienia jej. To słowo należy rozumieć w Nowym Testamencie w znaczeniu etnicznym, czyli przynależności do danego narodu.

¹⁹ Izrael Boży to wierzący Żydzi i nie-Żydzi

Natura, naturalny W przeciwieństwie do ducha oznacza myśli, pragnienia i skłonności człowieka, które nie są poddane Bogu.

Duch W zestawieniu z naturą oznacza myśli, pragnienia i skłonności człowieka, wlane w serce człowieka przez Ducha Świętego.

Prawo Kodeks zakazów i nakazów, który wskazuje na świętość Boga i potrzebę Zbawiciela. Wysilek człowieka zmierzający do wypełnienia Prawa, np. 2,19.21; 3,11.21; 5,4.

Uniewinnienie (2,16.17.21; 3,6.8.11.21.24; 5,4.5) Uniewinnienie, uznanie kogoś za sprawiedliwego na podstawie ofiarnej śmierci Chrystusa.

Wiara, wiara w Jezusa Chrystusa Złożenie zaufania w Chrystusie, który przez swoją śmierć uwolnił nas od winy; wiara, której oczekuje Chrystus.

Wytyczne, którymi kierowaliśmy się przy przygotowaniu tego tekstu:

Chcieliśmy, żeby ten tekst był zrozumiały dla ludzi, którym obce jest słownictwo religijne, dlatego unikaliśmy takich słów jak np.: kościół, apostoł, anioł, ewangelia, usprawiedliwienie, grzech, łaska, błogosławieństwo.

Pozostawiliśmy jednak takie słowa jak np.: Jezus, Chrystus, Bóg, obrzezanie, Duch, chrzest.

Akapity odpowiadają zdaniom w greckim oryginale. Wytłuszczoną czcionką zaznaczyliśmy te orzeczenia, które nie znajdują się w zdaniach podrzędnych. Uważamy, że w ten sposób ten tekst będzie bardziej zrozumiały.

Jerzy Grzybowski i Piotr Werwiński na podstawie greckiego tekstu opracowanego przez Carla Higha.

07-2024